

SVaK Jihlavsko
29. 11. 2013
č.j.: 405

✓

4 NC 103/2012-37

54C/94/2013-712

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně, pobočka v Jihlavě, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Mádra a soudců JUDr. Evy Fučíkové a Mgr. Miroslava Pecha v právní věci **navrhovatele Statutárního města Jihlava** se sídlem Masarykovo nám. 97/1, Jihlava, IČ 002 86 010, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem v Brně, Těsnohlídkova 9, proti **odpůrci Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko** se sídlem Žižkova 1867/93, Jihlava, IČ 484 60 915, o nařízení předběžného opatření, o odvolání navrhovatele proti usnesení Okresního soudu v Jihlavě z 29. listopadu 2012, č.j. 4 NC 103/2012-37,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **zrušuje** a řízení se **zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Jihlavě výše uvedeným usnesením zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, kterým by odpůrci bylo uloženo zpřístupnit navrhovateli majetkovou a provozní evidenci vodovodních a kanalizačních řadů odpůrce na území navrhovatele a umožnit mu pořízení její kopie, vydat úplný seznam odběratelů vody z vodovodních řadů na území navrhovatele. Zamítavé rozhodnutí odůvodnil závěrem, že ač při rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření je nutno potřebu zatímní úpravy poměru posuzovat ve vztahu k nároku, který má být uplatněn ve věci samé, z podaného návrhu nebylo zřejmé, jaký nárok bude navrhovatel uplatňovat. Současně měl za to, že navrhovatel se domáhal vydání předběžného opatření natolik nekonkrétního, že v případě vyhovění by nebylo zřejmé, jaké konkrétní povinnosti byly odpůrci uloženy. Současně měl za to, že z návrhu nevyplývala nutnost zatímní úpravy poměrů, že tato nebyla osvědčena.

Usnesení napadl odvoláním navrhovatel. Nesouhlasil předně se závěrem, že z obsahu návrhu není patrné, jaký nárok bude navrhovatel (myšleno zjevně ve věci samé) uplatňovat. Tento závěr měl za rozporný jak s obsahem návrhu samotného, tak i navržených důkazů. V této souvislosti též namítl, že z odůvodnění není patrné, o jaké důkazy soud prvního stupně opřel svá skutková zjištění, že tak nelze ani posoudit, zda rozhodné skutečnosti nezjistil proto, že důkazy neprovedl či že na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. Měl tak za to, že řízení bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Současně namítl i nesprávné právní posouzení soudem prvního stupně s tím, že dle ust. § 75 odst. 2 o.s.ř. není navrhovatel povinen v návrhu na nařízení předběžného opatření uvést „jaký konkrétní nárok hodlá uplatnit v řízení ve věci samé“, že pro

takový závěr není v platné právní úpravě opory. Měl za to, že soud prvního stupně nesprávně vyložil obsah ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. a přenesl vlastní povinnost identifikovat konkrétní nárok pro řízení ve věci samé na navrhovatele. Nesouhlasil ani se závěrem, že jím požadovaný výrok navrhovaného předběžného opatření byl natolik nekonkrétní, že pokud by návrhu bylo vyhověno, nebylo by zřejmé, jaké konkrétní povinnosti byly odpůrci uloženy. I tento závěr soudu prvního stupně měl za neodůvodněný a tedy nepřezkoumatelný. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

V průběhu odvolacího řízení pak vzal navrhovatel svůj návrh na vydání předběžného opatření zpět s tím, že odpůrce po uplatnění návrhu společně s přípisem z 29.11.2012, doručeným zástupci navrhovatele dne 30.11.2012 poskytl navrhovateli seznam odběratelů na území navrhovatele a dne 4.12.2012 mu zpřístupnil úplnou majetkovou a provozní evidenci vodovodních a kanalizačních řadů odpůrce na území navrhovatele a umožnil pořízení její kopie. Navrhl v této souvislosti, aby odpůrci bylo uloženo nahradit navrhovateli náklady řízení dle ust. § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř.

Odpůrce se k odvolání ani ke zpětvzetí návrhu na vydání předběžného opatření nevyjádřil.

Navrhovatel podal své odvolání včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) a jako osoba k tomu oprávněná (§ 201, § 74 odst. 2 o.s.ř.). V důsledku podaného odvolání napadené usnesení soudu prvního stupně nenabývalo právní moci (§ 206 odst. 1 o.s.ř.). Za situace, kdy odpůrce proti zpětvzetí návrhu na vydání předběžného opatření, ke kterému došlo v průběhu odvolacího řízení, nevznesl jakékoliv výhrady, odvolací soud dle ust. § 222a odst. 1 o.s.ř. rozhodl o zrušení odvoláním napadeného usnesení soudu prvního stupně a současně o zastavení řízení (a to po zaplacení soudního poplatku z odvolání, protože v opačném případě by muselo být bez dalšího rozhodnuto o zastavení odvolacího řízení pro nezaplacení poplatku).

Při rozhodování o nákladech řízení (jak před soudem prvního stupně, tak i odvolacím) bylo třeba přisvědčit navrhovateli, pokud v tomto směru odkazoval na aplikaci ust. § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř. Dle tohoto zákonného ustanovení platí, že byl-li pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.

Soudní praxe je dlouhodobě jednotná v závěru, že pojem „zavinění“, užitý v citovaném ustanovení zákona, stejně jako otázku, zda žalobní návrh byl podán důvodně či nikoliv, je třeba posuzovat při rozhodování o náhradě nákladů řízení výlučně z procesního hlediska, tedy podle procesního výsledku. Žalobní návrh je tak pro tento účel třeba považovat za důvodný v případě, kdy žalovaný po zahájení řízení žalobce uspokojí, byť by k tomu i neměl právní povinnost. Jestliže tedy v době po podání návrhu na vydání předběžného opatření odpůrce navrhovateli předal kopie dokladů, jejichž vydání se navrhovatel předběžným opatřením domáhal a současně zpřístupnil majetkovou a provozní evidenci, jejíž zpřístupnění navrhovatel požadoval, pak ve smyslu výše pospaného výkladu bylo třeba mít skutečně podmínky pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení navrhovateli dle ust. § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř. za naplněné. Přesto měl odvolací soud za to, že právo na náhradu nákladů navrhovateli přiznat nelze, resp., že je třeba mu toto právo dle ust. § 150 o.s.ř. odeprít.

4 NU 1001/2011 - 711

Jak výše zmíněno, navrhovatel vzal svůj návrh zpět v průběhu odvolacího řízení proti usnesení, kterým byl jeho návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Přitom zejména jeho výhrady k závěru soudu prvního stupně o tom, že návrhu nebylo možno vyhovět, neboť z něho nebylo patrné, jaký nárok (následně ve věci samé) hodlá uplatňovat, nebyly důvodné.

Je-li povinností soudu společně s nařízením předběžného opatření uložit navrhovateli podání návrhu ve věci samé (§ 76 odst. 3 o.s.ř.), pak je zjevné, že (ač to není výslovně uvedeno v ust. § 75 odst. 2 o.s.ř.) musí být z návrhu patrné, jaké řízení ve věci samé hodlá navrhovatel vyvolat – to je zcela v dispozici navrhovatele a jeho aktivitu nemůže nahrazovat (jak se mylně domnívá navrhovatel) soud. Po soudu nelze požadovat, aby zvažoval, čeho by se měl navrhovatel žalobou ve věci samé domáhat (viz i usnesení Ústavního soudu z 5.2.2009, sp. zn. III. ÚS 110/09).

Současně nutno připomenout, že dle ust. § 75c odst. 1 písm. a/ o.s.ř. je navrhovatel povinen prokázat nezbytnost požadované zatímní úpravy (zde tedy, že odpůrce odmítá navrhovateli zpřístupnit dokumentaci nezbytnou k řádnému převzetí povinností vyplývajících ze zák. č. 274/2001 Sb.) a současně alespoň osvědčit skutečnosti, které jsou rozhodujícími pro uložení povinnosti předběžným opatřením. Toto navrhovatel prokazoval toliko přípisem odpůrce z 16.11.2012, ze kterého však podobný závěr (jak správně dovodil soud prvního stupně) nebylo možno učinit. Naopak odpůrce tímto přípisem odmítal nařčení, že odmítá poskytnout navrhovateli dokumentaci, zdůraznil, že tato je k dispozici všem zástupcům členských obcí. Co se pak týče samotných povinností, jejichž uložení formou předběžného opatření se navrhovatel domáhal, pak v návrhu sice podrobně popsal okolnosti, na základě kterých mu měly být odpůrcem vydány vodovodní a kanalizační řady společně s majetkovou a provozní evidencí, stejně jako důvody, pro které požadoval, aby mu bylo umožněno seznámit se s touto evidencí předem, netvrdil (natož pak aby osvědčil) jakékoliv skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti jeho požadavku na zpřístupnění evidence právě ve lhůtě, ve které její zpřístupnění po odpůrci požadoval.

Odvolací soud pak měl současně za to, že popsané skutečnosti lze mít za okolnosti hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 150 o.s.ř., v důsledku, kterých nutno navrhovateli odepřít právo na náhradu nákladů, a to před soudy obou stupňů.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za předpokladu, že rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. V takovém případě lze dovolání podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení, k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Jihlavě.

V Jihlavě dne 18. března 2013

Za správnost vyhotovení:
Lucie Pospíchalová



JUDr. Jaroslav Mádr v. r.
předseda senátu

Průběh řízení 01/13

SVaK Jihlavsko

27. 12. 2012

č.j.: 1786

Společníci
JUDr. Radek Ondruš
JUDr. Aleš Ondruš

Advokátní koncipienti
Mgr. Petr Vytopil
JUDr. Marta Nedvědová
Mgr. Miroslav Šianský

ONDRUŠ & ONDRUŠ
a partneři

Advokáti
Mgr. Marcela Štraitová
Mgr. Martin Břítý
Mgr. Petra Vrábliková

společná advokátní kancelář

JUDr. Radek Ondruš
advokát

V Brně dne 12. prosince 2012
sp.zn. A 889

Krajský soud v Brně

cestou
Okresního soudu v Jihlavě
tř. Legionářů 9a
587 26 Jihlava
ke sp.zn. 4 Nc 103/2012

Navrhovatel: Statutární město Jihlava,
se sídlem magistrátu Masarykovo náměstí 1,
IČ 002 86 010,
není zapsán v obchodním rejstříku,

právně zastoupen JUDr. Radkem Ondrušem,
advokátem, č. reg. 10878,
613 00 Brno, Těsnohlídkova 9

Odpůrce: svazek měst a obcí „Svaz vodovodů a kanalizací
Jihlavsko”,
se sídlem Žižkova 93, 586 01 Jihlava,
IČ 484 60 915,
zapsán v registru sdružení,
vedeném Krajským úřadem Vysočina, č.j. KUJI 1374282003PS

Návrh na předběžné opatření

Odvolání navrhovatele proti usnesení Okresního soudu v Jihlavě,
č.j. 4 Nc 103/2012-37 ze dne 29.11.2012

Dvojmo

Bez příloh

I.

Usnesením Okresního soudu v Jihlavě, č.j. 4 Nc 103/2012-37 ze dne 29.11.2012 (dále též „napadené rozhodnutí“), rozhodl jmenovaný soud tak, že zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření, podle kterého by byl odpůrce povinen zpřístupnit navrhovateli úplnou majetkovou a provozní evidenci vodovodních a kanalizačních řadů odpůrce na území navrhovatele, a umožnit mu pořízení její kopie, a vydat navrhovateli úplný seznam odběratelů vody z vodovodních řadů na území navrhovatele (dále též „návrh“).

Napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 3.12.2012.

II.

Proti výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Jihlavě, č.j. 4 Nc 103/2012-37 ze dne 29.11.2012, uplatňuje navrhovatel tímto v zákonné lhůtě odvolání.

Jako důvod odvolání navrhovatel uplatňuje to, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy, a to ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. d) o.s.ř., dále to, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, a to ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. e) o.s.ř., dále to, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a to ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř., a nakonec to, že soud prvního stupně zatížil napadené rozhodnutí vadou, která mohla mít a měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř.

III.

Soud prvního stupně odůvodnil napadené rozhodnutí tak, že „z obsahu návrhu na vydání předběžného opatření, který navrhovatel podal však nelze zjistit jaký nárok bude navrhovatel uplatňovat“ (str. 3 odstavec pátý napadeného rozhodnutí).

Předmětný závěr soudu prvního stupně je v rozporu jak s obsahem návrhu samotného, tak i navržených důkazů.

Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně v rozporu se svou povinností dle ust. § 157 odst. 2 o.s.ř. neuvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, o které důkazy opřel svá skutková zjištění (a tím zatížil řízení a napadené rozhodnutí vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci), nelze ani posoudit, zda soud prvního stupně tyto

skutečnosti nezjistil proto, že navrhovatelem navržené důkazy vůbec neprovedl, nebo zda dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním.

Přitom sám soud prvního stupně v konstatování obsahu návrhu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl navrhovatelovo tvrzení, že *„odpůrce předem výslovně deklaroval, že majetkové vypořádání neprovede“*, když *„součástí majetkového vypořádání navrhovatele v souvislosti s jeho vystoupením z odpůrce proto bude spolu s vydáním vodohospodářské infrastruktury i vydání majetkové a provozní evidence vodohospodářských sítí“* (str. 2 odstavec první napadeného rozhodnutí).

Navrhovatel v návrhu také uvedl, že *„čl. 10.1. stanov odpůrce poskytuje každému členu odpůrce, tedy i navrhovateli, právo nahlížet do dokladů odpůrce a kontrolovat tam obsažené údaje“*. Tuto skutečnost však soud prvního stupně evidentně z navrženého listinného důkazu – stanov odpůrce, nezjistil, a v odůvodnění napadeného rozhodnutí proto vůbec nezmínil.

Uvedené vady řízení a rozhodnutí soudu prvního stupně spočívají v neúplném zjištění skutkového stavu věci, v nesprávných skutkových zjištěních, a zatížení napadeného rozhodnutí vadou, která mohla mít a měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

IV.

Výše uvedený závěr soudu prvního stupně je také projevem jeho nesprávné interpretace ust. § 76 odst. 3 věta první o.s.ř. v souvislosti s ust. § 75 odst. 2 cit.zák.

Dle ust. § 75 odst. 2 cit.zák. a contrario není navrhovatel povinen v návrhu na nařízení předběžného opatření uvést, *„jaký konkrétní nárok hodlá navrhovatel uplatnit v řízení ve věci samé“* (str. 3 odstavec pátý napadeného rozhodnutí). Pro takový názor soudu prvního stupně není opory v platné právní úpravě.

V obsahu návrhu však bylo výslovně uvedeno, že *„odpůrce předem výslovně deklaroval, že majetkové vypořádání neprovede“*, a také že *„čl. 10.1. stanov odpůrce poskytuje každému členu odpůrce, tedy i navrhovateli, právo nahlížet do dokladů odpůrce a kontrolovat tam obsažené údaje“*.

Návrh tedy obsahoval dostatek tvrzení navrhovatele k tomu, aby soud prvního stupně mohl splnit svou právní povinnost, a uložit navrhovateli, aby podal u soudu návrh na zahájení řízení ve zcela konkrétní věci.

Soud prvního stupně však nesprávně interpretoval obsah ust. § 76 odst. 3 věta první o.s.ř., a přenesl svou vlastní povinnost identifikovat konkrétní nárok pro řízení ve věci samé na navrhovatele.

V důsledku takto nesprávného právního posouzení věci pak soud prvního stupně nesprávně rozhodl.

V.

Soud prvního stupně dále odůvodnil napadené rozhodnutí tak, že *„výrok navrhovaného předběžného opatření je natolik nekonkrétní, že pokud by návrhu bylo vyhověno, nebylo by z něj zřejmé, jaké konkrétní povinnosti byly odpůrci uloženy“* (str. 3 in fine napadeného rozhodnutí).

Předmětný závěr soudu prvního stupně je zcela neodůvodněný, a proto je nepřezkoumatelný. Soud prvního stupně opomenul vyjádřit, v čem spočívá nekonkrétnost povinnosti odpůrce *„zpřístupnit navrhovateli úplnou majetkovou a provozní evidenci vodovodních a kanalizačních řadů odpůrce na území navrhovatele, a umožnit mu pořízení její kopie“*.

Stejně tak soud prvního stupně opomenul vyjádřit, v čem spočívá nekonkrétnost povinnosti odpůrce *„vydat navrhovateli úplný seznam odběratelů vody z vodovodních řadů na území navrhovatele“*.

Jak navrhovatel odůvodnil v návrhu, majetkovou a provozní evidenci vodohospodářských sítí vede v souladu s platnou právní úpravou jejich vlastník, tj. odpůrce. Pojem „vede“ nepochybně zahrnuje i držení předmětné dokumentace. Jedinou možností, jak se seznámit s jejím obsahem, je tedy pro navrhovatele zpřístupnění předmětné dokumentace odpůrcem, když pořízení kopií dokumentace odpůrce odmítl, jak navrhovatel prokazoval listinnými důkazy.

Přitom sám soud prvního stupně v konstatování obsahu návrhu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl navrhovatelovo tvrzení, že *„navrhovatel a jeho zástupce v odpůrci proto požádali odpůrce přípisem ze dne 16.11.2012 o poskytnutí originálů nebo kopii úplné majetkové a provozní evidence vodovodních a kanalizačních řadů na území Statutárního města Jihlava“* (str. 2 odstavec první napadeného rozhodnutí).

Jak navrhovatel uvedl v návrhu, pojem „odběratel“ definuje ust. § 2 odst. 5 zák.č. 274/2001 Sb. Předmětný pojem proto také nemůže být „nekonkrétní“.

VI.

Na základě výše uvedeného navrhuje navrhovatel, aby Krajský soud v Brně jako soud odvolací odvoláním napadené usnesení Okresního soudu v Jihlavě, č.j. 4 Nc 103/2012-37 ze dne 29.11.2012, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

***podepsáno elektronicky
zaručeným elektronickým podpisem***

Statutární město Jihlava

v zastoupení na základě plné moci
JUDr. Radkem Ondrušem, v.r.
advokátem